

ת"פ 56925/09/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד טאלב חאג יחיא

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 56925-09-14 מדינת ישראל נ' ח
בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

הנאשם

טאלב חאג יחיא

ע"י ב"כ עו"ד אלי לוי

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1960, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גב' פ ח (להלן - **המתלוננת**) והנאשם הינם בני זוג נשואים ומתגוררים בטייבה. מאז נישואיהם "ספגה המתלוננת מנחת זרועו של הנאשם וכן חיה תחת איום מתמיד מצידו". ביום 19.9.14 בשעה 14:00, בעוד המתלוננת עסקה בנקיון הבית, התגלע ויכוח בינה לבין הנאשם על רקע רצונו של הנאשם לקבל את מפתחות הרכב. בנסיבות אלה, שפך הנאשם את דלי המים והחל מקלל את המתלוננת ואת אביה. בהמשך, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיבוא לקחת את המפתחות ובתגובה כעס עליה הנאשם והחל שובר חפצים בבית. המתלוננת ביקשה ממנו שייחדל ממעשיו ובתגובה אחז הנאשם במטאטא והכה בראשה של המתלוננת פעמיים. בהמשך, היכה הנאשם ברגלה באמצעות גליל נייר כסף גדול. הוא אף איים עליה שירביץ לה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת נפוחות באזור הראש הקדמי ושריטה ברגלה.

3. ביום 26.4.15 הציגו בפניי ב"כ הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן וישלח לשרות המבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן את הפרמטרים הבאים: "העדר מסוכנות, העדר חשש מצד המתלוננת, נטילת אחריות והליך טיפולי בכפוף להמלצת שרות המבחן. במידה והתסקיר יהיה חיובי, לפי הפרמטרים דלעיל, לא תעתור המאשימה לענישה של מאסר בפועל, ולו בעבודות שרות, ותסתפק בענישה צופה פני עתיד בצירוף רכיבים כספיים"

(עמ' 7).

4. ביום 20.9.15 התקבל תסקיר שרות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם כבן 55, נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאים 24-29, כולם נשואים ומתגוררים מחוץ לבית. הנאשם עבד כקבלן בנין משך כ-20 שנים, אך בשל החמרה במצבו הבריאותי הוא אינו עובד מזה כ-6 שנים. אובדן כושר העבודה, כמו גם הבעיות הרפואיות מהן סבל, פגעו בדימוי העצמי של הנאשם כאב המשפחה וכמפרנס העיקרי. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2011 בגין העסקת תושב זר, בגינה נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שרות. לבד מהתיק נשוא דיונו אין לנאשם תיקים פתוחים. הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. תחילה תיאר את חייו הזוגיים עם המתלוננת כטובים ומאופיינים ביחסי שיתוף וכבוד הדדי ושלל התנהגות אלימה. בהמשך מסר כי בשש שנים האחרונות ולאור מצבו הבריאותי וחוסר תפקודו התעסוקתי התגלו מתחים ביחסיו עם המתלוננת כשלעיתים שני בני הזוג התייחסו באלימות מילולית. את התנהגותו האלימות הסביר על רקע לחצים שחווה בשל מצבו הבריאותי והכלכלי ותחושת חוסר הערך מול המתלוננת ובני משפחתו. הנאשם הדגיש כי מדובר בארוע חריג ביחסיהם של בני הזוג ושלל בעייתיות באורח חייו ונזקקות לטיפול.

שרות המבחן פגש במתלוננת. מדובר באשה כבת 52 שנים, מנהלת חשבונות במקצועה. היא שללה אלימות מצד הנאשם כלפיה במשך חיי נישואיהם, למעט בארוע נשוא דיונו. היא התקשתה להתייחס לפרטים וניסתה לטשטש מעורבותו של הנאשם ולמזער מחומרת התנהגותו. המתלוננת מסרה כי אינה חוששת מהנאשם ומעוניינת לחזור לחיים משותפים עמו. ניכר היה כי היא מנסה לגונן עליו. השרות אף התרשם מתלות רגשית של המתלוננת בנאשם, כשהיא נוטה לבטל צרכיה ורגשותיה מולו. הוצע לה לפנות לעזרה טיפולית אך היא סירבה.

שרות המבחן ציין כי ביום 30.10.14 שוחרר הנאשם לחלופת מעצר בבית אוחותו בכפר ברא, כאשר בהמשך הוקלו תנאי השחרור כך שהותר לו לצאת מדי יום בין השעות 09:00-19:00 ממעצר הבית ללא פיקוח אנושי בתוך היישוב ומחוץ ליישוב בפיקוח של מפקחיו. בהמשך, ביקש הנאשם להעתיק מקום מעצר הבית לבית אחיו בטייבה, אך שרות המבחן לא המליץ על כך.

בשיחה עם שני בני הזוג עלה כי הם מקיימים קשר טלפוני וביקשו לחזור לחיים משותפים. השרות התרשם כי לא חל שינוי ביחס להתייחסותם לבעייתם בזוגיות וכי שניהם נוטים למזער את הבעייתיות בתחום זה.

מבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד ציין שרות המבחן את המשבר האישי שפקד את הנאשם הפוגע בדימוי העצמי וביחסיו הזוגיים; העובדה כי אינו מתפקד מבחינה תעסוקתית; מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו האלימה ולגלות אמפטיה למתלוננת; ומתנגד להשתלב בהליך טיפולי.

מבחינת גורמי הסיכון לשיקום ציין שרות המבחן את העובדה כי מדובר בהרשעה ראשונה בתחום האלימות בכלל והאלימות הזוגית בפרט; בעברו של הנאשם הרשעה אחת קודמת שאינה ממך הענין; הנאשם בעל עמדות פרו חברתיות; ההליך המשפטי שהתנהל בעניינו מהווה גורם מרתיע, במיוחד לאור גילו המתקדם והיותו אב לילדים וסב לנכדים.

לאור זאת, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם עונש קונקרטי ומוחשי בדמות צו של"צ למשך 100 שעות, לצד מאסר על תנאי.

5. לבקשת ההגנה שמעתי את המתלוננת כעדה לענין העונש. היא ביקשה להורות על החזרתו של הנאשם לביתם

המשותף. לדבריה, נעשתה ביניהם "סולחה". היא הדגישה כי המקרה ארע בזמן שהנאשם סבל מסכרת ומאז הצטער על מה שעשה. לדבריה, היא סולחת לו והם מדברים כל יום בטלפון. בית המשפט אישר לנאשם לצאת לחתונת בנם המשותף והם נפגשו בארוע. המתלוננת סיפרה שהיא לא פוחדת מהנאשם. עוד סיפרה שהיא מצטערת שהגישה את התלונה במשטרה, שכן לא ידעה שהתלונה תגרור מעצרו של הנאשם והשמטתו בתנאים מגבילים במשך שנה שלמה.

6. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. את עונשו של הנאשם ביקש למקם במרכז המתחם. לדבריו, תסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם הוא תסקיר שלילי המצביע על היעדר לקיחת אחריות, השלכת האחריות לארוע על המתלוננת, חוסר אמפטיה למתלוננת והאשמתה במצב אליה נקלעה. ב"כ המאשימה הפנה לתמונות (תע/1) המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת, כמו גם את החפצים אותם השליך בבית. הודגש הערך החברתי המוגן בעבירות אלימות במשפחה והוא שמירה על הגוף ושלוות הנפש של בני המשפחה מפני חבריהם לתא המשפחתי. התובע הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

7. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו הכנה של הנאשם בפני בית המשפט בכתב האישום המתוקן. עוד טען, כי על פי הסדר הטיעון המקורי, לו היה תסקיר שרות המבחן חיובי, לא היתה עותרת המאשימה להטלת מאסר ולא בעבודות שרות. לדבריו, הפער בעמדה העונשית של המאשימה, הנובע כל כולו מתסקיר שרות המבחן, אינו הגיוני. ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שרות המבחן וטען כי אמנם הנאשם לא היה מוכן להירתם להליך טיפולי ואולם אין זה אומר שבשל כך ממשיך הוא להיות מסוכן למתלוננת. לדבריו, המתלוננת והנאשם נשואים עשרות שנים, יש להם ילדים משותפים מבוגרים ומעולם בעבר לא הרים עליה יד הנאשם. נטען שבעקבות ארוע מוחי אותו חווה הנאשם הוא נפלט ממעגל התעסוקה וכך נפגע מעמדו בהיותו תלוי בגורמי משפחה ורפואה. מעשיו של הנאשם באו על רקע קושי בהבעת רגשות נוכח מצבו הרפואי ולא כדפוס פעולה אליים ומתמשך. הסיניגור הפנה לצדדים החיוביים בתסקיר, שעניינם היעדר עבר פלילי בתחום האלימות והיות הנאשם בעל עמדות פרו חברתיות. עוד טען כי הנאשם שהה במשך למעלה משנה בתנאים מגבילים ובהרחקה מביתו. לאור האמור לעיל, ביקש הסיניגור לאמץ המלצת שרות המבחן ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד צו של"צ.

8. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וביקש להתחשב בו נוכח מצבו הרפואי.

דין והכרעה

9. אין צורך להכביר מילים על התופעה המכוערת והבזויה של נקיטת אלימות בתוך התא המשפחתי, עליה כבר נאמר כי - "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09)).

10. אלימות בעלים כנגד נשותיהם, כבמקרה שלפנינו, מכרסמת בשלמות התא המשפחתי, מערערת את הבטחון של הפרטים בתוך התא המשפחתי ומביאה לפגיעה קשה - פיזית ונפשית - באשה. הערכים המוגנים בעבירות אותן ביצע

הנאשם הם שמירה על שלמות התא המשפחתי והגנה על גופה ונפשה של המתלוננת; שמירה על שלווה חייה של המתלוננת והגנה על קניינה. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מביא למסקנה כי מדובר במקרה חמור של התפרצות אלימה של הנאשם כלפי אשתו המתלוננת על רקע דבר של מה בכך. הנאשם, אשר לא היה שבע רצון מהתנהלות המתלוננת סביב רצונו לקבל לידיו את מפתחות הרכב שפך דלי מים וקילל את המתלוננת. בהמשך, החל לשבור חפצים בבית. באותן הנסיבות, אחז הנאשם במקל מטאטא והיכה בראשה של המתלוננת - לא פעם, כי אם פעמיים - והמשיך לאיים עליה. בעקבות התקיפה נגרמה למתלוננת חבלה בראשה בדמות נפחות באזור הקדמי של הראש ושריטה ברגל.

עיננו הרואות, כי פרץ האלימות כלפי המתלוננת "התגלגל" ולא נפסק ושיאו בהטחת מקל מטאטא בראשה, פעמיים, עד גרימת חבלה של ממש. ענין לנו, איפוא, בהפעלת אלימות, במדרג שאינו קל, תוך שימוש בחפץ קשה, אשר הותיר חבלה במתלוננת. לבד מהחבלה הפיזית שנגרמה למתלוננת נקל לשער את תחושת ההשפלה שחשה המתלוננת, אשה מבוגרת, בשנות ה-50 לחייה, אם לילדים מבוגרים וסבתא לנכדים, אשר נאלצת לספוג מכות נמרצות ממי שאמור לדאוג לה לתחושת בטחון ולגונן עליה.

11. יחד עם זאת, וזאת יאמר לקולת הנסיבות, מדובר בארוע אחד, תחום בזמן ובמקום, שאף אם אין להקל בו ראש, הרי שלא הותיר חבלה צמיתה בראשה של המתלוננת, והיא אף לא נזקקה לטיפול רפואי בגינו. לא נטען כי הנאשם התכוון לממש את האיומים שהשמיע באוזני המתלוננת תוך כדי הארוע ומהתמונות שהוגשו לעיוני עולה שנזקו על ידי הנאשם לריצפה מספר פריטים בלבד והנזק לרכוש לא היה רב. יתירה מזו, הרקע להתפרצות האלימה היה מצבו הרפואי והבריאותי של הנאשם. אמנם אין כל הצדקה לנקיטת אלימות, יהא מצבו הבריאותי של המכה אשר יהא. ואולם, כעולה מתסקיר שרות המבחן הרקע להתפרצות האלימה היה דימויו העצמי הירוד של הנאשם, אשר רגיל היה לעמוד בראש המשפחה, כמפרנס עיקרי העוסק בתחום קבלנות הבנין. והנה, לפני כ-6 שנים, בעקבות ארוע מוחי אותו חווה הנאשם, התדרדר מצבו הרפואי עד שהיה תלוי בגורמי הרפואה ובבני המשפחה. הנאשם, איפוא, חווה שבר בדימויו העצמי, מעמדו נפגע והוא חש חסר אונים, ובארוע נשוא כתב האישום התפרץ בדרך שלא אפיינה אותו עד כה. כאמור, אין בנתונים אלה כדי להצדיק את מעשיו החמורים כלפי המתלוננת, ואולם לא ניתן להתעלם מהרקע והטריגר לביצוע המעשה, כמפורט לעיל.

12. מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה הוא רחב ביותר וניתן למצוא בפסיקה עונשים הכוללים רכיבים שונים ובדרגות חומרה שונות - זאת בהתחשב בפרמטרים רבים ומגוונים, ביניהם: עוצמת האלימות שהופעלה על ידי הנאשם; האם נעשה שימוש בחפצים קשים או חדים במהלך הפעלת האלימות; מספר אירועי האלימות בהם היה מעורב הנאשם; האם נגרמו למתלונן או למתלוננת חבלות והאם נזקקו לטיפול רפואי; מה חומרתן של החבלות שנגרמו; האם מדובר בנזקים רפואיים צמיתים; מהי עוצמת האיומים שהשמיע הנאשם במהלך אירוע האלימות והאם הראה כוונה לממש האיום; ועוד.

13. במקרה שלפנינו, ובהתחשב בפסיקה הנוהגת, נראה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות לבין 15 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. בהיעדר עילה לסטות מן המתחם, ולאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, תיבחן להלן השאלה היכן יש למקם עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

14. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

א. הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה בפני בית המשפט והתנצל על מעשיו. הודאתו של הנאשם בכתב האישום כאמור חסכה עדותה של המתלוננת והעמדתה בחקירה נגדית, על כל המשתמע בכך. ענין זה יש לזקוף לזכותו של הנאשם וליתן לכך ביטוי של ממש בגזירת הדין.

ב. הנאשם כבן 55 שנים, בעל הרשעה אחת קודמת בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, משנת 2011, בגינה ריצה 3 חודשי מאסר בעבודות שרות. דהיינו, מדובר בנאשם שמעולם לא הסתבך בביצוע עבירות אלימות בכלל ועבירות אלימות במשפחה בפרט וזוהי לו הסתבכותו הראשונה בעבירות מסוג זה. ההתפרצות האלימה כלפי אשתו המתלוננת, איפוא, אינה מאפיינת אורחותיו.

ג. הנאשם נעצר בגין העבירות אותן ביצע, ושוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, כאשר מאז שחרורו ממעצר, משך למעלה משנה, הוא מורחק מביתו שבטייבה ומתגורר אצל אחותו בכפר ברא.

ד. תסקיר שרות המבחן - אכן, הנאשם לא נטל בפני שרות המבחן אחריות מלאה על מעשיו ואף שלל נזקקות טיפולית. כפועל יוצא מכך, הוא לא שולב בהליך טיפולי שהיה מאפשר לו להתבונן לעומק באותם מקומות בעייתיים שהביאו אותו לבצע את העבירות ושעלולים להביא אותו לבצע עבירות דומות בעתיד. מקוממת אף גישתו הראשונית לפיה "השליך" את האחריות למקרה על מחלתו ועל מצבו הרפואי. עוד נלקחה בערבון מוגבל עמדת המתלוננת כפי שהובעה בפניו ובפני שרות המבחן. אף המתלוננת מתקשה לייחס לנאשם את האחריות להתפרצות האלימה ותולה התפרצות זו למצבו הרפואי של הנאשם, אשר גרם לו למתח רב ותסכול.

יחד עם זאת, נראה כי התקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר בית ובתנאים מגבילים כשהוא מורחק מהמתלוננת ומביתו בטייבה - כמו גם הליכי החקירה והמשפט בהם היה נתון משך תקופה זו - היוו עבורו גורם מרתיע ומדרבן, ובהינתן העובדה כי בבסיס אופיו של הנאשם עמדות פרו-חברתיות, ניתן להניח כי הוא יירתע מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי המתלוננת אשתו.

ה. יש לקחת בחשבון אף את מצבו הרפואי של הנאשם, אשר מעין במסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני עולה כי הוא סובל ממחלת הסכרת ומתסמינים חמורים של הארוע המוחי אותו חווה לפני מספר שנים (ראה תעודת חדר מיון מיום 23.9.15; וראה גם המלצת הממונה על עבודות שרות להציב את הנאשם בעבודת שרות שאינה כוללת הרמת משאות כבדים, מאמץ פיזי, הליכה ממושכת, עמידה ממושכת, עבודה בשמש ועבודה בגובה).

15. נוכח אלה, ימוקם עונשו של הנאשם קרוב לרף התחתון במתחם אותו קבעתי לעיל.

16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, אשר ירוצו על ידי הנאשם, כמומלץ בחוות דעת הממונה על עבודות שרות וכמוסכם על ידו בצ"מס, רח' המוביל 7א', אזור התעשייה כפר-סבא, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות, מפקח אחראי רס"ב אליעזר יעקב, טלפון - 050-4062202.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 11.2.16 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81, רמלה, 72100.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירות איומים והיזק לרכוש בזדון.

ד. נוכח העובדה כי הנאשם והמתלוננת מנהלים משק בית משותף, לא ראיתי לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי, אשר ישולם, בין היתר, גם מכספה של המתלוננת.

על כן, אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע, וזאת למשך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור, יאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד צליל משיח, הנאשם ובא כוחו.